

АТОМНИК України

№31 (401) 31 липня 2008 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

АЕС – ЗОНА СОЦІАЛЬНА

КУЗНЕЦОВСЬК: ЕНЕРГІЯ ДОБРОТВОРЕННЯ

«Кожна людина з обмеженими фізичними можливостями має право на самореалізацію та гідне життя в умовах, які відповідають її особливостям та потребам»

(За матеріалами ООН)

Уже півроку в Кузнецовську, місті-супутнику РАЕС, успішно функціонує Рівненський обласний центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів. Тут кваліфіковані педагоги та лікарі допомагають зменшити, а то й подолати фізичні та розумові вади дітям віком від 2 до 18 років, котрим на світанку їхнього життя було поставлено невітні діагнози «дитячий церебральний параліч», «затримка психомоторного розвитку», «хвороба Дауна», «патологія опорно-рухового апарату із збереженням інтелекту».

На подію, коли у місті запрацює такий центр і його послугами зможуть скористатися неповносправні діти не тільки з Кузнецовська та регіону, а й з інших областей, чекали справді довго. А вже будівництво його розпочалося ще восени 1993 року за рахунок власних коштів Рівненської АЕС. Два корпуси з

Фото Надії ТИМОФЕШКО.

покривлює тоді звали швидко. Але поступово зі зміною фінансової ситуації в енергетичній галузі уповільнилися і темпи будівництва. З новою силою воно відродилося, коли завершувалося спорудження четвертого енергоблока РАЕС. Було виділено кошти на соціально-економічний розвиток зони спосте-

реження, частину з яких спрямували на реабілітаційний центр. З 2004 року будівництво комплексу перейшло під патронат УКБ Рівненської обласної державної адміністрації і фактично завершено у серпні 2007 року.

(Закінчення на 3-й стор.)

ОЛІМПІАДА-2008

УДАЧНИХ СТАРТОВ И ПОБЕДНЫХ ФИНИШЕЙ ВАМ, АТОМНЫЕ СПОРТСМЕНЫ!

С 8 по 24 августа взоры мирового сообщества будут обращены к столице Китая – Пекину, где пройдут XXIX Олимпийские игры.

За годы независимости Украины ни одна Олимпиада не проходила без участия в ней воспитанников физкультурных организаций Атомпрофсоюза.

В 1996 году в Атланте это был представитель днепропетровского спортивного клуба «Прометей» пловец Денис Загородний. На играх в Сиднее в 2000 году атомный спорт был представлен энергодарцами братьями Владимиром и Валерием Сидоренко. Кстати, Владимир тогда стал обладателем бронзовой награды боксерского турнира. В 2004 году в Афинах честь страны защищали фехтовальщики Олег Штурбабин и Дарья Недашковская из Нетешина и тяжелоатлет Анатолий Мушик из Кузнецовска.

В этот раз на игры отправляются нетешинцы Галина Пундык и Ольга Жовнир, южноукраинка Анна Дзеркаль, желтоводец Александр Ситковский.

Энергодарская спортсменка Раиса Топоркова примет участие в Паралимпийских играх.

О воспитанниках физкультурных организаций Атомпрофсоюза, участниках Олимпийских игр, читайте на 4-й стр.

ЧУЖОГО ГОРЯ НЕ БУВАЄ

«Енергоатом» надає допомогу населенню, яке постраждало від стихійного лиха

Через негоду 23-26 липня у Львівській, Тернопільській, Івано-Франківській, Закарпатській та Чернівецькій областях було підтоплено понад 40 тис. житлових будинків.

Президент України Віктор Ющенко оголосив ці області зоною стихійного лиха.

Кабінет Міністрів України розробляє план заходів з ліквідації наслідків стихії та запобігання їй у майбутньому, а також виділив кілька грошових траншів на допомогу постраждалим регіонам з Резервного фонду Державного бюджету України.

За попередніми розрахунками, стихія завдала збитків на 3-4 млрд. гривень.

ДП НАЕК «Енергоатом» спільно з Професійною спілкою працівників атомної енергетики та промисловості України перераховують 1 млн. гривень населенню західних областей України, яке постраждало внаслідок стихійного лиха, спричиненого зливами 23-26 липня.

Це – залишок річних коштів, передбачених фінансовим планом Компанії на благодійність. Додатковий внесок буде зроблено за рахунок економії коштів Компанії через упровадження прозорих фінансових схем, які передбачають закупівлі безпосередньо у виробника без залучення посередників.

Також додаткові джерела для допомоги шукають АЕС. Окрім грошової допомоги вони надають свої санаторно-курортні заклади постраждалим від стихійного лиха. Крім того, співробітники «Енергоатома» перераховують у фонд постраждалих свою однуденну зарплату.

Розпорядженням президента «Енергоатома» Юрія Недашківського до ліквідації наслідків паводку залучені відокремлений підрозділ «Аварійно-технічний центр» та будівельні підрозділи Компанії.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

Держава, яка має свої АЕС і свій уран, уже ні від кого не залежить?!

Енергетична стратегія України до 2030 року (далі — Стратегія) передбачає введення в експлуатацію нових ядерних енергоблоків сумарною потужністю 20–22 млн. кВт. Це одна з найбільш амбітних програм, що поступається лише планам Китаю, Індії, США та Росії і досі дискутується в колах фахівців і політиків. Проте Україна не має іншого шляху, оскільки у разі зриву програми вона перетвориться на чистого імпортера практично всіх видів енергетичних ресурсів, включаючи електроенергію.

Тому сьогодні спорудження нових енергоблоків стає найважливішим пріоритетним завданням, вирішення якого потребує максимальної мобілізації всіх наявних національних ресурсів. Зрозуміло, що під час формування стратегій, планів, конкретних програм розвитку ядерно-енергетичного комплексу (ЯЕК) необхідно спиратися на об'єктивну оцінку ситуації з урахуванням загальносвітових тенденцій, фінансових, наукових і технологічних можливостей країни, наявності кваліфікованих кадрів. Така оцінка за нинішньої ситуації з розвитком українського ядерно-промислового комплексу не є особливо втішною. Проте, за умови справжньої мобілізації зусиль і послідовного вияву політичної волі, Україна зберігає шанси утримати позиції держави, що має одну з наймасштабніших у Європі ядерних програм.

Ядерний енерго-промисловий комплекс України: реалії та потенційні можливості

Отже — що ми маємо? Що зроблено за роки після прийняття Енергетичної стратегії, зокрема, для підготовки масштабного будівництва нових АЕС, як це передбачено Стратегією, їх устаткування, забезпечення паливом тощо?

Адже не треба бути спеціалістом для того, щоб розуміти: відчутний ривок у розвитку ядерно-промислового комплексу можливий лише за умови злагодженої роботи сотень трудових колективів різних рівнів і галузей, об'єднання

зусиль десятків категорій фахівців — від проєктантів і конструкторів до будівельників і монтажників устаткування. Свого часу Україна, у складі колишнього СРСР, мала досвід підготовки, організації та проведення робіт такого масштабу. Проте цей досвід значного мірою втрачений (як і досвідчені кадри), і досі, на жаль, зроблено надто мало для того, щоб його відновити та використати.

Будівництво нових енергоблоків. Існує ілюзія, що час для розгортання великомасштабного будівництва нових АЕС в Україні не втрачено, особливо з урахуванням можливого подовження ресурсу діючих енергоблоків. Насправді це не

так. Від ухвалення рішення про спорудження енергоблока до введення його в експлуатацію минає 8–10 років. Отже, перший новий енергоблок не з'явиться раніше 2015–2016 років. Досі не розпочато реальну підготовку для вибору постачальника (постачальників) ядерних реакторів для енергоблоків, що мають бути побудовані. Своєчасне вирішення цього завдання необхідне для підготовки ТЕО, вибору майданчиків, обґрунтування безпеки енергоблоків, підготовки кадрів проєктних, експлуатаційних і будівельно-монтажних організацій.

(Продовження на 2-й стор.)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

Держава, яка має свої АЕС і свій уран, уже ні від кого не залежить?!

(Продовження. Початок на 1-й стор.)

Тим часом, будівництво АЕС «з нуля» востаннє розпочалося в Україні понад 25 років тому. Реальний досвід будівництва, починаючи з розробки, експертизи та затвердження ТЕО і Проекту, на жаль, практично втрачений або втрачається разом з поколінням, що йде з активної діяльності. Знижується потенціал проектно-дослідницьких і технологічних організацій, що працювали в енергетичній галузі. Немає практики застосування сучасних методів ведення будівельно-монтажних робіт (БМР) у масштабах АЕС. Проектні організації України відірвані від конструкторських організацій реакторної техніки, а тому — обмежені інформацією, що дозволяє проводити проектні роботи лише для «старих» енергоблоків. Розробка проектів нових АЕС в обсягах, визначених Стратегією, викликає великі труднощі. Але потенційний замовник мало робить для розвитку проектно-будівельно-монтажних комплексів в енергетиці. Немає практично зручностей зручностей. Завершення будівництва ХАЕС-2, РАЕС-4 і Ташильської ГАЕС не забезпечили збереження його потенціалу через порівняно малі обсяги робіт. Обсяги виконуваних робіт на чорнобильському майданчику невеликі. Участь українських фахівців у будівництві

АЕС у Китаї, Індії та Ірані дозволила зберегти індивідуальну кваліфікацію окремих керівників, фахівців і робітників, але не забезпечила підтримку потенціалу комплексу в цілому. Втрачено галузеву спеціалізацію будівельно-монтажних організацій. Виробничі потужності будівельно-монтажних організацій, за оцінками, дають змогу вести роботи на будівництві, в найкращому разі, одного енергоблока.

Найбільш висококваліфікована частина будівельно-монтажного персоналу енергетичного комплексу залишила галузь. Зруйновано систему підготовки робітників і бригадирів, майстрів і прорабів. Водночас для підготовки, наприклад, зварника-паспортника або бригадира-монтажника потрібно не менше п'яти років. Уже немає керівників енергетичних будівельних і монтажних комплексів із досвідом освоєння капітальних вкладень до \$300—350 млн. на рік. Немає програм розвитку продуктивних сил і потужностей будівельно-монтажного комплексу. Немає й замовника. Вважається, що ним повинно бути ДП НАЕК «Енергоатом». Але сьогодні це так само сумнівна ідея, як і створення «Укратомпрому» у вигляді монстра зі зрослими тулубами, які рвуться в різні боки.

Ядерно-енергетичне машинобудування та

виробництво палива. Важливо оцінити можливості національного ядерного машинобудування для того, щоб максимально використувати його потенціал. Сьогодні говорять про можливість укомплектувати нові енергоблоки устаткуванням українською продукцією, оскільки в цьому напрямі нічого не зроблено, жоден завод у світі не має офіційної інформації українського замовника про потенційні замовлення, терміни їх реалізації, а тому й не враховує їх у своїх планах. Тим часом, у світі розпочався бум енергетичного будівництва, за останній рік терміни реалізації замовлень зросли майже вдвічі. У світі не вистачає машинобудівних потужностей, конструкторів, майстрів, робітників. Але в надлишку економістів і юристів. Вони напишуть контракти, але чи зможуть вони виготовити реактор або турбіну?

Україна не є реакторобудівною країною, не має відповідних організацій і фахівців. Тому принаймні до 2030 року ми будемо змушені використовувати закордонні реакторні установки. Україна також не має наукових, конструкторсько-технологічних ресурсів для створення потужностей з ізотопного збагачення урану, переробки та регенерації відпрацьованого ядерного палива (ВЯП). Створення таких потужностей потре-

бує великих капітальних вкладень, яких Україна також не має. До того ж, сьогоднішнє ставлення у світі до проблеми нерозповсюдження ядерної зброї гальмує розширення кола країн, що володіють такими технологіями.

Також передчасно будувати плани переходу на замкнутий паливний цикл. Такий перехід з використанням «швидких» реакторів з розширеним відтворенням ядерного палива стає економічно вигідним за умови вартості 1 кг природного урану в \$340—350, що приблизно у 2—2,5 рази вище сьогоднішніх цін.

Що робити?

Вихід є. Треба, нарешті, приступити до практичної реалізації Стратегії не на словах, а на ділі. Необхідно проаналізувати стан справ, оцінити ресурси та джерела їх забезпечення, спробувати сформувати щось, що нагадає довготривалий бізнес-план. Необхідно також визначити структуру управління цим гігантським національним проектом.

Георгій КОПЧИНСЬКИЙ, радник голови Державного комітету ядерного регулювання України, Микола ШТЕЙНБЕРГ, член групи консультантів Генерального директора МАГАТЕ.

(Закінчення буде).

ПІДГОТОВКА ПРАЦІВНИКІВ АЕС: ОСВІТА І ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ

ЗАЭС молодеет

Профессия энергетика по престижности сейчас занимает одно из лидирующих мест на рынке труда. Конкурсы на теплоэнергетические факультеты в вузах страны в последние годы неизменно растут. Некоторые поступают, продолжая династию родителей, а другие, как говорят, — по зову сердца. Чтобы работать на АЭС, необходима высокая квалификация, постоянный профессиональный рост, что является обязательными условиями обеспечения безопасной, надежной и экономически эффективной эксплуатации атомных энергоблоков — одних из самых сложных инженерных сооружений нашего времени.

Вот и сейчас на ЗАЭС, как говорят кадровики, горячая пора. После окончания высших учебных заведений на станцию приходят работать молодые специалисты.

Принимают только хорошо успевающих вчерашних студентов. Большинство молодых специалистов этого года выпуска — с красными дипломами.

В течение месяца будет идти процесс согласования всех документов, затем будущих специалистов ожидает прохождение медкомиссии, вводный инструктаж по охране труда и пожарной безопасности. И уже в начале августа более 60 выпускников из СНУЯЭИП приступят к работе на ЗАЭС, сообщили в Информационном центре ОП ЗАЭС.

Севастопольский национальный университет ядерной энергии и промышленности является базовым высшим учебным заведением в Украине, который готовит специалистов по эксплуатации ядерно-энергетических установок для всех обособленных подразделений НАЭК «Энергоатом». Он имеет более чем 50-летний опыт подготовки специалистов по эксплуатации ядерных установок и объектов.

Время быстротечно... Те, кто пускаял более 20 лет назад запорожские энергоблоки и эксплуатировал их, сейчас уходят на заслуженный отдых. На смену приходит молодежь. Это им продолжают традиции и быть гарантом стабильной и надежной работы по выработке электроэнергии. В преемственности поколений — основной залог трудовых успехов ЗАЭС.

ЗАПИТАЙТЕ В «АТОМНИКА УКРАЇНИ»

Якщо під час відпустки працівник захворів..?

Чи оплачується лікарняний листок, який видано в період щорічної відпустки?

Як урахувуються дні відпустки, що випали на час лікарняного (чи продовжується в цьому разі відпустка)?

Якщо в період щорічної відпустки працівник захворів, то, відповідно до ст. 80 КЗпП України та ст.11 Закону України від 15.11.1996, № 504/96-ВР «Про відпустки», відпустка має бути продовжена або частина відпустки, яка залишилася невикористаною через тимчасову непрацездатність, перенесена на інший термін. При цьому тимчасова непрацездатність працівника має бути обов'язково засвідчена у встановленому порядку, тобто листком непрацездатності (п. 1.1 Інструкції про порядок видачі документів, що засвідчують тимчасову непрацездатність громадян).

Термін відпустки роботодавцю продовжує автоматично на підставі листка непрацездатності на число календарних днів непрацездатності. Але якщо працівник бажає перенести невикористану частину відпустки на інший час, то він має звернутися до роботодавця з відповідною заявою. В разі згоди видається наказ. Новий термін надання відпустки встановлюється за згодою між працівником і роботодавцем.

Невикористана частина щорічної відпустки має бути надана працівникові, як правило, до кінця робочого року, але не пізніше 12 місяців після закінчення робочого року, за який надається відпустка.

Необхідно звернути увагу, що закон передбачає перенесення щорічної відпустки на інший період або її продовження в разі тимчасової непрацездатності працівника. Тому дуже часто виникає питання про можливість продовження чи перенесення відпустки на час догляду за хворою дитиною. В п. 3.11 Інструкції про порядок видачі документів, що засвідчують тимчасову непрацездатність громадян, зазначено, що в разі, якщо застрахована особа під час догляду за хворою дитиною перебуває в щорічній (основній чи додатковій) відпустці, листок непрацездатності видається тільки з дня, коли така застрахована особа має приступити до роботи. Отже, оскільки лікарняний листок за цей період не видається, щорічна відпустка не може бути перенесена на інший період або продовжена.

Якщо на період хвороби, незалежно від того, чи перебував у цей час працівник у відпустці, йому видано листок непрацездатності, який, відповідно до п. 1 ст. 51 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням» від 18.01.2001 р. № 2240, є підставою для призначення допомоги у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, працівнику буде виплачено таку допомогу за рахунок коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

Відділ правової роботи Атомпрофспілки

СТРАХОВИЙ ЗАХИСТ СПІЛЧАН

АСК «ЕНЕРГОПОЛІС» ТА ДП СхідГЗК: РЕЗУЛЬТАТИ СПІВПРАЦІ

21 липня в м. Жовті Води відбулося спільне засідання профактиву СхідГЗК та керівництва ВАТ «АСК «Енергополіс» із питань страхування працівників підприємства — членів Східної групової організації профспілки від нещасних випадків та щодо добровільного медичного страхування.

На засіданні було підбито підсумки співпраці за перше півріччя 2008 року. В процесі обговорення діючих тарифів та аналізу збитковості за чинними договорами страхування сторони прийняли низку рішень щодо порядку та термінів страхування виплат. ВАТ «АСК «Енергополіс» спільно зі Східною груповою організацією намітили ефективні шляхи роботи на друге півріччя 2008 року.

Фахівці «Енергополісу» запропонували нові програми добровільного медичного страхування, що відображають потреби застрахованих цього регіону, а також кожного окремого підприємства, зацікавленого в соціальному захисті своїх працівників та кожної людини зокрема. За бажанням і для зручності застрахованих осіб прийнято рішення про розширення медичних закладів, які співпрацюватимуть зі страховою компанією в місті Кіровограді.

Представники Східної групової організації профспілки висловили побажання щодо розширення програм добровільного медич-

ного страхування, а також запропонували внести до переліку хронічні захворювання, які є винятком за чинними договорами.

У договір про страхування від нещасних випадків було внесено низку додаткових умов для оперативного виконання. Цей вид страхування є найдешевшим серед інших видів особистого страхування та має чітко виражене соціальне забарвлення, яскравим свідченням чого є понад 80 тисяч працівників атомної, вугільної та інших галузей виробництва в різ-

них регіонах країни, застрахованих від нещасних випадків у ВАТ «АСК «Енергополіс».

На засіданні також обговорювалися питання порядку подання заяв про випадок застрахованих осіб та упорядкування термінів виконання зобов'язань страхової компанії за страховими виплатами. Сторони прийняли рішення про необхідність щоквартально проводити засідання, які сприятимуть якіснішому рівню обслуговування застрахованих у ВАТ «АСК «Енергополіс».

Наголошувалося, що на ринку медичного страхування «Енергополіс» заслужив надійну ділову репутацію. Його фахівці — це професійна команда, яку характеризують гнучкість та оперативність у роботі, повага до клієнтів, а це, як відомо, невід'ємні складові успішної діяльності. Сотні клієнтів з різних куточків України переконалися — поліси страхування заощаджують гроші людини, в якій виникають проблеми зі здоров'ям. Сьогодні фахівці страхової компанії вбачають своє основне завдання у розширенні страхового поля (тобто у збільшенні кількості застрахованих), що дасть можливість покращити медичне обслуговування та зменшити вартість страхового полісу.

Страхова компанія «Енергополіс» впевнена, що її пропозиції зацікавлять усі верстви населення і з часом медичне страхування та страхування від нещасних випадків стане складовою нашого життя.

ДІТИ ЛІТА – 2008: ОЗДОРОВЛЕННЯ ТА ВІДПОЧИНОК

Канікули – найяскравіша зірка Галактики

Літо 2008 року в розпалі, а ДНВП «Цирконій» може звітувати про успішне оздоровлення 54 дітей своїх працівників на березі Чорного моря. За клопотанням цехових комітетів п'ятьом з них (із багатодітних родин, у кого самотня мати та хто перебуває під опікою) підприємство виділило безкоштовні путівки до літнього оздоровчого табору «Морський бриз» під Севастополем. Решті дітей десятивідсоткова вартість вісімнадцятиденного відпочинку становила 234 грн. Мешкали вони у кімнатах на три особи, чотири рази на день харчувалися висококалорійними продуктами, свіжими овочами та фруктами.

Учасники єгипетського танцю з муміфікованим фараоном

Але дітей потрібно не тільки смачно нагодувати, а й цікаво розважити. Про вдосконалення дитячого відпочинку дбають усі — від директора підприємства Костянтина Ліндта і голови профкому Василя Кісільова до членів жіночої ради, які заздалегідь збирають заяви батьків, складають списки відпочивальників, підбирають вихователів серед працівників підприємства.

Для вдосконалення їхньої роботи з дітьми в літній період підприємства О.Мироненко, О.Сорочан, Л.Станченко навчалися на триденному семінарі, який організувала Дніпропетровська обласна профспілка та управління у справах сім'ї та молоді. Досвідчені викладачі й доценти з Києва та Харкова дали чимало фахових рекомендацій, як працювати з дітьми, як

зацікавити їх на відпочинку, як відповісти на сотні їхніх запитань, що потрібно зробити, щоб хлоп'ята та дівчатка повірили й пішли за тобою — вожаком, вихователем, бо саме вони є капітанами дитячого корабля під час канікул. Канікули — це латинська назва Сатурна, найяскравішої зірки Галактики.

Щороку підприємство «Цирконій» запрошує на роботу старшим вихователем літнього табору досвідченого фахівця з позашкільної роботи Галину Михненко і викладача з бального танцю Володимира Крипака, які щодня зацікавлювали дітей різноманітними програмами. Так, на відкриття табірної зміни було інсценовано масовий циганський танок. Христинка Земленко і Віталій Турчин виступили з запальними джайвом, танго, ча-ча-ча. А найменші Ліза Козаченко і Віка Чебан самі поставили й показали акробатичний танок «Хто краще?». Було проведено конкурс на найкращий герб табору «Морський бриз».

Багато морських термінів вивчили діти під час проведення програми «Два кораблі». Команди «Восьминожків» і «Каракаць» обрали собі капітанів, боцманів, юнг, лікарів, коків і вправно повели свої кораблі до наміченої цілі. Програма

«День Єгипту» розпочалася танцювальним фрагментом. Дівчатка зробили відповідний макіяж і вдяглися в характерне єгипетське вбрання. Від команд ми дізналися, що найсвятіший єгипетський бог — Ра, як можна швидко напоїти зі склянки чайною ложкою верблюдою зі святої річки Ніл, як намалювати портрет цариці Клеопатри та багато іншого.

Щодня на пляжі біля моря проходили «Веселі старты». У змаганнях завжди брали участь дві команди — «Сонечко» і «Хмаринка». Це було так весело, що уболівальниками ставали навіть сторонні люди. Дуже цікавими були екскурсії у Севастопольський дитячий парк «Лукомор'я» і один із найбільших у Східній Європі сад живих тропічних метеликів «Коста-Рика». Діти були у захваті від 30 видів різнобарвних метеликів завбільшки від 3 до 25 см. У павільоні було багато екзотичних рослин, фонтани з золотими рибками. Таке чудо запам'ятовується надовго.

Для старших дітей було організовано екскурсію в обсерваторію в гори, в селище Наукове. Їм показали старовинні телескопи й сучасні, що передають зображення на комп'ютер. У телескоп чітко було видно поверхню Місяця з його кратерами.

Відпочинок закінчився. Діти повернулися

додому. Але вони ще довго згадуватимуть заохлививий краєвид безмежних морських просторів, казковий захід сонця, коли розпечене коло, поступово охолоджується, ховається за горизонт. Пам'ятатимуть і відчайдушного дельфінчика, який приплив з ними попрощатися. До наступного року, море!

Переможець чергового конкурсу

Конкурс «Два кораблі»

Людмила СТАНЧЕНКО,
вихователь табору «Морський бриз»,
голова жіночої ради ДНВП «Цирконій».

АЕС – ЗОНА СОЦІАЛЬНА

КУЗНЕЦОВСЬК: ЕНЕРГІЯ ДОБРОТВОРЕННЯ

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

Тож сьогодні Рівненський обласний центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів Кузнецовська — це побудований за сучасними європейськими стандартами комплекс, що складається з двох триповерхових корпусів, об'єднаних між собою пандусом. Розташований у лісопарковій зоні, він займає територію в 40000 квадратних метрів. Нині тут проходять курс реабілітації 44 дитини: 30 — кузнецовці, 14 — з областей.

«Проблеми, з якими приходять сюди, — це проблеми не лише сімей, де є діти з вадами розвитку. Це наш спільний біль, — розповідає директор центру Валентина Омелянець. — Важливо те, що центр не лише повертає дітей до повноцінного життя, а й дає змогу працювати їхнім батькам. Загальний курс реабілітації триває 6 місяців один раз на рік. Кузнецовські мами приводять діток вранці й забирають увечері. Для дітей, котрі проживають в іншій місцевості, діє стаціонарне відділення з п'ятиденним терміном перебування разом з одним із батьків. Гаряче харчування для кузнецовців — дворазове, для іногородніх — п'ятиразове».

У двох відділеннях соціально-педагогічної реабілітації та медичного супроводу заняття з кожною дитиною проводяться за індивідуальною програмою реабілітації, розробленою фахівцями центру. Програма передбачає стимулювання та навчання дитини самообслуговуванню, самостійному пересуванню, а також корекцію когнітивного розвитку, розвиток психічних процесів.

Уся робота спеціалістів медичного супроводу спрямована на відновлення рухових функцій та подолання фізичних обмежень дітей-інвалідів. «Це — найперше, чого очікують від нас батьки, — роз-

повідає методист із 25-річним педагогічним стажем Наталя Федінчук. Деякі діти до цього чотири роки відвідували спеціальну групу в дошкільному закладі №5 Кузнецовська. Елементарним навичкам самообслуговування їх навчили вихователі. У центрі ці навички намагаються підтримувати й розвивати, оскільки неповносправні діти мають схильність забувати. А постійні тренування, нагадування дають вагомий результат. Ми радіємо, коли бачимо, що в дітей, які не вміли сидіти, перевертатися, з'являються перші спроби зробити ці рухи».

З цією метою в центрі діє обладнаний спеціальними тренажерами зал лікувальної фізкультури, де з дітками працює фахівець із фізичної реабілітації Вадим Міцкевич. Терпляче, крок за кроком коригує він рухи своїх вихованців. А нагорода — усмішка безпорадної дитини.

Ніколи не буває порожнім кабінет лікувального масажу. Через умілі руки медсестри Тетяни Гожої пройшли уже десятки хворих дітей. Серед них і 5-річний Святослав з Маневич, бабуся якого зі сльозами на очах згадує, як лише за три заняття Вадим Олександрович навчив її онука з сидячого положення підводитися на ніжки, а Тетяна Миколаївна продовжує корекцію його рухів. «Ми побували в багатьох подібних закладах. Але такого раю, створеного для дітей-інвалідів, не бачили ніде», — стверджує бабуся.

Сучасною медичною апаратурою оснащений кабінет з фізіотерапії, де з маленькими пацієнтами працює досвідчена медсестра Валентина Сорока. Незабаром розпочне роботу бальнеологічне відділення, де є циркуляційний душ, душ Шарко, підводний душ-масаж, ванни для гідромасажу рук та ніг. Лікар-педіатр Валентина Сидорук та лікар-психіатр Оксана Козіревич здійснюють поточний огляд дітей, надають рекомендації щодо

корекції фізичного, психічного стану, своєчасно радять батькам, як подолати ту чи іншу проблему.

Процедури, вправи — це дуже важливо. Проте душа маленької людини потребує ще й любові, спілкування, а її часто бракує дітям з фізичними вадами. Вони також хочуть радіти життю, мамі, сонечку, пташці, вчитися самотужки робити щось нове, посміхатися і бачити у відповідь посмішку. З цією метою у центрі з дітьми щодня працюють вихователі, вчителі-реабілітологи, психолог, логопед, учитель-дефектолог, музичний керівник.

Для всебічної ефективної реабілітації дитини-інваліда вчителі-реабілітологи Жанна Яковлева та Вікторія Кравець використовують у роботі найсучасніші методи та прийоми, щоб зробити кожне заняття цікавим, яскравим і пізнавальним. Велику увагу приділяють корекційно-відновлювальній роботі, добирають дидактичні ігри з урахуванням вікових та індивідуальних особливостей кожної дитини.

Більшість дітей, які проходять соціальну реабілітацію, мають різні мовні порушення. Досвід фахівців закладу свідчить, що ліквідація мовних порушень є таким же необхідним завданням, як і оптимізація патологічного рухового стереотипу. Лише такий комплексний підхід до корекції двох найважливіших компонентів може забезпечити стійкий ефект реабілітації. Ось чому в логопеда Людмили Мирончук не буває вільного часу, вона робить діткам масаж м'язів, дихальну гімнастику, навчає виконувати вправи на артикуляцію звуків, збагачення мовлення. А тих, у кого мовлення відсутнє, але збережений інтелект, навчає альтернативному спілкуванню: за допомогою графічних схем, піктограм з позначками різноманітних потреб людини сигналізувати дорослим про свої бажання.

На полицях у кабінеті трудового навчання можна побачити яскраві аплікації, вироби з пластиліну, різнокольорового паперу. Це також один з методів реабілітації, коли педагог разом із дитиною працюють над розвитком уяви, образного мислення, сприйняття кольору.

Добрим другом для дитини й усієї родини стала психолог Оксана Пабчук. Вона здійснює психологічне обстеження, визначає ступінь порушення психологічних функцій, механізм їх виникнення, виділяє збережені грані психіки, прогнозує шляхи навчання.

Більшість працівників центру соціальної реабілітації набули досвіду роботи з дітьми з вадами здоров'я, коли працювали в дитячому садочку №5. У багатьох за плечима великий педагогічний та медичний стаж. Приміром, старша медична сестра Валентина Гладун у медицині 33 роки. Опікуються дітками й молоді спеціалісти, кухарі, ліфтери, прибиральниці, двірники. А об'єдне серце, здатне обіграти страдалу душу. Справді бо, ці милосердні жінки не тільки кваліфіковані фахівці, а й другі мами, які дарують надію та впевненість.

У народі кажуть: «Чужої біди не буває». І справді, центр соціальної реабілітації часто відвідують небайдужі спонсори: підприємці міста Раїса Пасека, Олег Ординат, Наталя Маєвська, Людмила Шмига. Це завдяки їм тут з'явилися нові комплекти постільної білизни, матраци, посуд, музичний центр, медикаменти. Продовжує опікуватися центром і Рівненська АЕС, працівники цеху господарського обслуговування якої займаються благоустроєм великої території: насаджують квіти, косять траву.

Тож глибоко зазирнувши в очі дітей-інвалідів, дорослі разом роблять усе, щоб світ для них був трішечки добрішим.

Олена ЗУБЕНКО,
редактор радіомовлення ВП РАЕС

ОЛІМПІАДА-2008

УДАЧНЫХ СТАРТОВ И ПОБЕДНЫХ ФИНИШЕЙ ВАМ, АТОМНЫЕ СПОРТСМЕНЫ!

Александр СИТКОВСКИЙ

Александр СИТКОВСКИЙ – мастер спорта международного класса по легкой атлетике.

Родился 9 июня 1978 года в Желтых Водах (Днепропетровская обл.). Легкой атлетикой начал заниматься с семи лет в ДЮСШ СК «Юбилейный» ГП ВостГОК. Специализация – марафонский бег. Личный рекорд – 2 ч.10 мин.17 сек. Первый тренер – В.Лысенюк. Неоднократный победитель и призер чемпионатов и первенств страны. Бронзовый призер Кубка Европы. Победитель международных соревнований.

Окончил Днепропетровский институт физической культуры.

Анна ДЗЕРКАЛЬ – мастер спорта международного класса по плаванию.

Родилась 17 августа 1987 года в Южноукраинске (Николаевская обл.). Плаванием начала заниматься в семь лет в комплексной детско-юношеской спортивной школе ККСС «Олимп» Южно-Украинской АЭС. Норматив мастера спорта выполнила в тринадцать лет. Занималась с девушкой тренер-

Анна ДЗЕРКАЛЬ

ская бригада Д.Свинтицкого. Многократная чемпионка и рекордсменка Украины. Участница чемпионатов мира и Европы. Серебряный призер чемпионата Европы. Чемпионка международных спортивных игр стран СНГ и Балтии. Пятикратная победительница Европейских кадетских игр.

Студентка Донецкого экономического университета.

Галина ПУНДИК – заслуженный мастер спорта Украины по фехтованию.

Родилась 7 ноября 1987 года в с.Чотирбоки (Хмельницкая обл.). Фехтованием начала заниматься с девяти лет в КДЮСШ ППО Хмельницкой АЭС. Тренеры – засл. тренеры Украины В.Штурбабин и О.Штурбабина. В разные годы – чемпионка мира и Европы среди девушек, серебряный призер чемпионата мира и Европы среди женщин, серебряный призер Всемирной универсиады студентов. Неоднократная победительница и призер чемпионатов, первенств и кубков Украины, чемпионка Всеукраинских спортивных игр. В 2007 году в составе сборной женской команды страны по сабле

Галина ПУНДИК (третья слева)

названа лучшей спортсменкой Украины.

Студентка Хмельницкого государственного университета.

Ольга ЖОВНИР – мастер спорта международного класса по фехтованию.

Родилась 8 июня 1989 года в Остроге (Ривненская обл.). Фехтованием занимается с 2000 года в КДЮСШ ППО Хмельницкой АЭС. Тренеры – засл. тренеры Украины В.Штурбабин и О.Штурбабина. Серебряный призер чемпионата Европы среди девушек, чемпионка Всеукраинских летних спортивных игр, неоднократный победитель и призер чемпионатов, первенств, кубков Украины среди женщин и девушек.

Студентка Хмельницкого государственного университета.

Раиса ТОПОРКОВА – мастер спорта международного класса по пауэрлифтингу среди спортсменов с нарушением опорно-двигательного аппарата.

Родилась 18 февраля 1986 года в с. Благовещенка (Запорожская обл.). Пауэрлифтингом занимается пять лет. Тренер – засл. тренер Украины С.Кумейко. Бронзовый призер чемпионата Европы, двукратная чемпионка Европы среди юниоров, двукратная серебряная призерка Европы среди женщин, многократная чемпионка и рекордсменка Украины.

Студентка Хмельницкого государственного университета.

Родилась 18 февраля 1986 года в с. Благовещенка (Запорожская обл.). Пауэрлифтингом занимается пять лет. Тренер – засл. тренер Украины С.Кумейко. Бронзовый призер чемпионата Европы, двукратная чемпионка Европы среди юниоров, двукратная серебряная призерка Европы среди женщин, многократная чемпионка и рекордсменка Украины.

Ольга ЖОВНИР

Родилась 18 февраля 1986 года в с. Благовещенка (Запорожская обл.). Пауэрлифтингом занимается пять лет. Тренер – засл. тренер Украины С.Кумейко. Бронзовый призер чемпионата Европы, двукратная чемпионка Европы среди юниоров, двукратная серебряная призерка Европы среди женщин, многократная чемпионка и рекордсменка Украины.

Студентка Хмельницкого государственного университета.

Николай МЕРКУШЕВ.

Раиса ТОПОРКОВА со своим тренером Сергеем КУМЕЙКО

АДРЕСИ ДОЗВІЛЯ АТОМНИКІВ

Нам с тобою долго будет еще сниться пройденный маршрут...

Людей, склонных к романтизму, эмоциональных, чутких, с хорошим воображением и фантазией горы притягивают и вдохновляют на путешествия, приключения, из своего рода экстрим.

Феномен карпатского магнетизма до конца не разгадан, но пока есть Карпаты – будет и вдохновение: на путешествие, на подвиги, творчество.

Вот и мы, тридцать два вдохновленных работника ХАЭС в очередной раз отправились в путешествие. У каждого горного уголка свои особенности, свои неповторимые ландшафты, свои легенды, история.

Поселок Ясиня, в котором мы остановились на первую ночевку, расположен на высоте 653 м над уровнем моря в широкой котловине, склоны которой изрезаны довольно густой сетью больших ручьев – притоков Черной Тисы. Название поселка потомственных лесорубов и чабанов впервые упоминается в 1555 году. Интересна и легенда, от которой произошло это название – Ясиня.

Верховья Черной и Белой Тисы издавна славилась сочными пастбищами. Здесь пасли скот местные гуцулы, а в засушливые годы приходили со своими отарами чабаны даже из Галиции. В одно такое засушливое лето кочевал в этих местах Иван Струк. Под осень погнав он своих овец поближе к Яблонцекому перевалу. Оттуда было рукой подать до родных мест. Но внезапно выпал обильный снег. Иван начал добираться долиной Черной Тисы к перевалу. Бурелом в густом лесу мешал отаре передвигаться. Потом опять пошел большой снег, началась затяжная пурга. О возвращении домой с отарой не могло быть и речи. Струк сколотил временный загон, срубил несколько больших ясеней, чтобы овцы могли кормиться хотя бы первое время тонкими веточками. Метель продолжала бушевать. Надежды на спасение отары не было. Чабан смастерил себе снегоступы и ушел за перевал, в

Галицию. Весной он вернулся в долину, надеясь собрать хотя бы шерсть с погибших овец. Но когда он добрался сюда, то очень удивился: все овцы были целы, да еще и с приплодом. Они питались опавшими листьями ясеней, которых в этой долине росло превеликое множество, а также ветками и корой срубленных деревьев. Струк решил поселиться в этом счастливом месте. Он срубил самый большой – в пять обхватов – яшень, под ветвями которого зимовали овцы, и на его пне построил часовню. Переселившись в это счастливое место, он основал в долине село и назвал его Ясиня.

Позже на месте часовни была построена деревянная церковь, названная Струковской. Она сохранилась до наших дней. И на старинной печати поселка был изображен яшень, а под ним – пастух с посохом в руках и овцы.

По одной из чабанских дорог мы двинулись в горы. На первую из вершин, стоящую на нашем пути (г. Менчул, 1403 м), мы восходили по крутому серпантину под палящим солнцем. Но часто встречающиеся ручейки и речки не давали нам «засохнуть» от жажды. А уже ближе к вершине порадовал и горный ветерок, который наши ребята тут же «окрестили» спасительным кондиционером.

Пройдя мимо туристического комплекса «Драгобрат», утомленные солнцем и нелегкими рюкзаками, мы расположились на второй ночлег под горой Стиг (1704 м), окрестности которой славятся самыми ранними и самыми поздними снежными

склонами для горнолыжников в Карпатах. И в подтверждение этого в нескольких метрах от нашего палаточного лагеря распластался вдоль ручья двадцатиметровый язык ледника, состояние которого (снаружи и не только!) поспешили изучить наши туристы-следопыты.

Тихим вечерком, подкрепившись супчиком, кашей и чаем из лесной растительности, мы обнаружили в нашей группе таланты, которые могли бы посоперничать с чемпионами в «Кароке на майдане». На утро нам предстояло взойти на горы Близнецы Свидовецкого хребта (1881 м) – главную цель нашего похода.

Ах, какие красоты по всем сторонам горизонта открылись нам на этой высоте! Просто нельзя было оторвать глаз от прекрасной панорамы гор. Словами не передать, да я и не буду этого делать. Перечислю лишь ближайшие вершины, которые были перед нами, как на ладони: это, конечно, Говерла, Петрос, Шешул (Черногорский хребет), Хомяк, Синяк, Малый Горган, Довбушанка, Ведмежик (Горганский хребет). Многие из нашей группы побывали на этих вершинах раньше, и не раз! Однако выходные заканчивались, и нужно было возвращаться домой.

...Перепеты песни, костер догорает.

Ярко светят звезды в ночи.

Где-то рядом бродит рассвет за горами,

И ветрами в скалы стучит.

Утро прокричит встревоженной птицей,

Тени от костра упадут.

Нам с тобою долго будет еще сниться

Пройденный маршрут.

Елена КАНЫГИНА,
культмассовая комиссия
профсоюзного комитета ХАЭС

ЩИРО ВІТАЄМО
З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ

Ігоря Васильовича ЛЕОНТЬЄВА – члена ЦК Атомпрофспілки, члена профкому ВП ЗАЕС.

ТРУДОВІ ДОСЯГНЕННЯ

● 25 июля Александровская гидроэлектростанция, которая входит в состав Южно-Украинского энергетического комплекса, преодолела 200-миллионный рубеж выработки электрической энергии с начала эксплуатации.

● 30 июля Запорожская АЭС досрочно выполнила плановое задание по производству электроэнергии за истекший месяц – 3 млрд. 521 млн. кВт/ч. До 1 августа планируется выработать дополнительно 190 млн. кВт/ч электроэнергии.

ІНФОРМАЦІЙНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Художні роботи дітей – у мистецькій галереї Нетішина

У Нетішинській міській мистецькій галереї «АРТ-ПЛАСТ» 21 липня відбулася презентація виставки дитячих художніх робіт «Атомна енергетика – майбутнє світу» переможців творчого конкурсу, що проводився під егідою російської корпорації «ТВЕЛ» та ДП НАЕК «Енергоатом» у рамках інформаційного співробітництва.

На огляд представлено більше п'ятдесяти малюнків. Презентація проходила за участю керівництва ВП ХАЕС, представників регіональних ЗМІ, громадськості міста.

Учасники презентації мали змогу переглянути відеофільм про тривалу співпрацю російських та українських партнерів у сфері ядерної енергетики, а також про спільну участь у підтримці юних художників.

Журналісти почули коментарі-відгуки переможців регіонального конкурсу про організацію поїздки до Москви, відвідання славнозвісної Третьяковської галереї, де представлялись їхні роботи.

Співробітництво корпорації «ТВЕЛ» та ДП НАЕК «Енергоатом» у соціальній сфері триває вже не один рік. За цей час спільно було реалізовано багато проектів у сфері культури, спорту, освіти.

Уже втретє проведено турнір з міні-футболу (про це повідомляв «Атомник України» у №30). Цього року, також третій раз поспіль, відбувся конкурс художніх робіт серед дітей працівників підприємств корпорації «ТВЕЛ» і атомних станцій України. Рівненська АЕС стала першим пунктом після московської Третьяковської галереї, де представлено ці роботи. У липні-серпні виставка перебуватиме в Нетішині.

ЩИРІ СПІВЧУТТЯ

Працівники центрального комітету, члени президії ЦК Атомпрофспілки висловлюють глибокі співчуття голові Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України Матову Валерію Олексійовичу у зв'язку з тяжкою втратою – смертю його батька

Олексія Мануїловича, який пішов з життя 28 липня 2008 року.

Нехай у серцях тих, хто його знав, назавжди залишиться світла пам'ять.

ВАТ «АСК «Енергополіс» висловлює глибокі співчуття голові Наглядової ради Компанії, голові Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України Матову Валерію Олексійовичу з приводу смерті рідної людини – батька.

Колектив редакції газети «Атомник України» співчуває горю, яке спіткало родину голови Атомпрофспілки Валерія Олексійовича Матова. Смерть дорогої людини, батька Олексія Мануїловича, – невігойна рана. Нехай підтримка близьких, друзів та колег допоможе вгамувати біль.

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 708, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс – 21766

За точність викладених фактів
відповідальність несе автор

Редакція листується з читачами
лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник
України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ВАТ «Видавництво
«Київська правда»: 04136, Київ-136,
вул. Маршала Гречка, 13.
Замовлення 1745 Тираж 5100
Ціна договірна